

Egy nagy csoda-történet

mely Vandorf községben történt, Felső-Stájerországban.

Magyarra fordította a nép példázatára Simegen Kovács Sándor
szent Domonkos harmadrendű bucsujáró.

Egy csodatörténet Vandorf községben /Felső-Stájerország./

Felső Stájerországban, Vandorf községben élt egy roppant gazdag gróf és grófné, kik rengeteg sok vagyonnal bírtak; de a sok pénzt nem tekintették semminek, mivel magtalanok voltak. Ezen nagyon elszomorodtak, hogy az Isten nem áldotta meg őket egy fiu vagy leány gyermekkel, kire a terjedelmes birtokot haláluk után ráhagyhatták volna. Összetett kézzel szivből fohászkodva és imát küldve az égbe szt. Annához és Szűz-Máriához, hogy legyen szószólójuk az Istennél, hogy adja rájuk szent áldását; és akkor bizton hiszik, hogy ezen nagy szerencsétlenség róluk elmúlik.

Az Ur Jézus Krisztus meghallgatá kérésüket az ő szent Anyja könyörgése által, megnyerték a kegyelmet és egy gyönyörű szép leánygyermeket szült a grófné, de fájdalom volt rájuk nézve, mert kis magzatjuk világtalanul született.

Kedves keresztény atyámfiai, leányai, özvegyei és árvái! Hallgassátok meg ezen nagy csodát, melyből üdvösséges tanúságot nyerhettek; mert jaj azoknak, kik magukról tanulnak, boldogok, a kik másról példáznak, mivel mindenféle nemzet egy Istentől teremtetett semmiből, az ő hasonlatosságára, de nagy veszélyeknek vagyunk kitéve e siralom-völgyben.

Minthogy az angyalok az Istennek szolgálói voltak, de sokan elbiztásk magukat a szépségükbe, mire az Isten boszus haragját rájuk bocsátotta és szent Mihály angyala által tüzes karddal lekergetteté a pokolba és ezeket ördögöknek nevezték el. Mikor még Ádám és Éva ketten nagy boldogságban éltek együtt a paradicsomban, t. i. az Isten parancsolatját megtartva, hogy a tiltott fának gyümölcsét nem szabad nekik élvezni.

Ezen boldogságot az ördög megsokalva, Ádám és Éva közé furakodott kígyó képében és annyira felingerelte Éva kíváncsiságát, ki elfeledkezve magáról, megszegte Istennek szent parancsolatját és a tiltott fának gyümölcsét Ádámmal is megkóstoltatá.

Lássák keresztény atyámfiai, most milliókra megy világszerte az Évák csábítása és könnyelműsége, mellyel sok Ádámot tönkre tesznek a testi kívánság által; különösen a rangján túl viselkedő, czifra ruhák, a könnyelmű élet, melytől mai világban származnak a nagy égi veszélyek és egyik csapás a másik után, melyek mind az Isten büntetése, elég

sajnos, hogy a gonoszra hajlandó nép nem tér magába, nem látogatja az Isten hajlékát, a helyett inkább elmennek tivornyázni és az Istennek szent törvényét megszegik, ezért küldi az Isten mindenféle alakban csapásait ránk.

Láthatják kedves keresztény atyámfiai, hogy ezen cselekedet jóra nem vezet, azért tehát jobbitsuk meg magunkat és kérjük a felséges Ur Istent, hogy távoztassa el tőlünk azon csapásokat, melyeket ránk mért; mert akik a gonosz szellem sugallata szerint cselekesznek, azok teljes életükre boldogtalanok. A végromlás bekövetkezik, mit láthatunk szemekkel, hallhatunk füleikkel és tapasztalásból is tudhatjuk.

Most már folytassuk a grófné szerencsétlen és csodálatos eseményét, hogy ő az Istentől nyert egy szép leánykát, de egyik szemével sem láthatta az Isten teremtményeit. Nagy szomorúságában újra fohászzkodott teremtő Istenéhez, hogy adja meg szeretett leányának a szeme világát és fogadalmat tesz, hogy öreg Mária-Czellbe a Szűz Mária tiszteletére egy gyönyörű palástot arannyal és gyémánttal kirakva csináltat Szűz Máriának, bármilyen összegbe kerülne is.

Elment tehát a grófné kedves leányával öreg Mária Czellbe, ott a boldogságos Szűz Mária képe előtt térden állva könyörgött Istenének, hogy adja vissza leányának szemelátását. Az Uristen meghallgatta könyörgését és nagy örömeire megnyerte kívánságát, hogy leánya látott a szent helyen.

Midőn hazafelé mentek, a gonosz szellem uralkodott a grófnében és azon gondolkodott, hiszen a lánya most már lát, megteszi Szűz Máriának egy olcsóbb palást is, mely nem kerül oly sok pénzbe. Pedig, kedves keresztény atyámfiai, első és fő kelléke az embernek a szem, melylyel az Istennek gyönyörű alkotásait szemlélhetjük. A palástot a grófné elkészíttette a legolcsóbban és elvitte öreg Mária Czellbe Szűz Máriának. Amint a palástot Szűz Máriára reá akarja adni, mindig leesett róla, akár mit csinált; utóvégre letette eleibe az oltárra a ruhát és azzal elment haza. De mily nagy volt bámulata; mikor haza érkezett, ott látta ugyanazon palástot, a mit ő öreg Mária Czellbe vitt Szűz Máriának. Az angyal által vitetett el.

Lássák, kedves keresztény atyámfiai, ezen igazi csodálatos esemény történet minden egyes emberen is megtörtént és megtörténik mindenféle esetekben, hegyeken és völgyeken. Az Istennek nem akarnak szolgálatot tenni és imádni, magasztalni, Szűz Máriát tisztelni. Szent István király, Szent László, Hunyady János híres vezérek nem

szegyenlettek könyveket és olvasókat venni, arról imádkozni, azokat az Ur Isten megáldotta, a harczokban győztek és nyertek.

A mostani magyarok napjainkban csak az Istennek ingyen kegyelméből akarnak élni, mint a rablók, zshiványok, Istennek és lelkeknek nem keresnek, csak a mulandó testők kényelmét akarják, és a tunya élet restségét élvezni.

Oh szerencsétlen és háládatlan magyar népek, ti birjátok a magyar kánaán földet, de sokan elköltöztök belőle, eladjátok mindeneteket azon reményben, hogy a hová mentek jobb hazát keresni, ott gazdagabbak lesztek, pedig nagyon csalódtok, ott is elér benneket az Isten haragja, ha meg nem jobbitjátok magatokat. Hagyjátok el a káromkodást, pajkosságot, kevélységet, irigységet és bujaságot, mert ott is az az Isten uralkodik fölöttetek, aki itt Magyarhonban. Kövessétek a fejedelmek példait, a kik buzgón imádkoztak a hatalmas Ur Istenhez, kérve, hogy a nagy csapásokat háritsa el népeikről, háritsa el a veszedelmes férgekét a hegyekről. Imádkozzatok ti is, hogy az Isten távolítsa el tőletek a nagy jégverést, a felhőszakadást, a nagy égiháborút, a pusztító szeleket, a döghalált, a barmok veszedelmét, éhséget és a háboruszkodást, a járványos betegséget, mely az emberi nemzetben annyi kárt okoz. Meglássátok, kedves keresztény atyámfiai, ha kéritek Istent imádságokban, meg fogtok hallgattatni és megáldja kezeitek munkáit.

Jó atyámfiai, mindnyájan részt vettetek azon szerencsétlen grófné háládatlanságából, azért tehát ha valamit áldoztok az Istennek, azt meg ne bánjátok, mert ugy jártok, mint a grófné, ki háromszor vitte vissza öreg Mária-Czellbe a palástot Szüz Máriának, kérve, hogy fogadja el, de kérése nem hallgattatott meg és kedves leánya újra világtalan maradt. Ezek után elhatározta a grófi család, hogy terjedelmes birtokuk idegenek kezeibe ne kerüljön, ezen világtalan leányukat férjhez adták egy gróf fiunak. Házasságuk második évében született két leánygyermekük Vandorf községben, kik némák maradtak.

Azóta igen jámborságos életet élnek és mindennap 40 szegény embernek adnak élelmezést és az utasokat segítyezik, ezen csapásért nem zugalódtak az Isten ellen, hanem hálával szolgálak neki.

Azért tehát kedves keresztény atyámfiai tanulhattok ezen csodatörténetből, a mi a grófi családdal történt, mert akik istentelenek és káromkodók, azok az Isten haragját önmagokra zudítják és nincs áldás munkáikon; ne rösteljetek a templomba imakönyvvel és

olvasóval járni, abból imádkozni és kérni a Magyarok Istenét, hogy azon sok elemi csapást távolítsa el tőletek.

Kövessétek Szent László királyt, ki nem röstellte fejedelem létére a templomban könyvből és olvasóról imádkozni. Kövessétek továbbá édesapáitokat, kik ha kimentek a mezőre dolgozni, szántani, az eke szarvára olvasót akasztottak és imádkozva kezdtek bele a munkába, de meg is látszott rajtuk az Istennek szent áldása, mert mindenből bőven jutott nekik. Hanem most, mikor a munkához fogtok, a helyett, hogy imádkoznátok, elkezdtek förtelmesen káromkodni, az Istent szidni, hogy miért nem ad jobb időt és jobb termést; vegyetek csak magatokról példát, ha esetleg valaki megszid benneteket és boszuságot okoz nektek, tudjátok-e azt segíyezni. Azért tehát legyetek töredelmesek, szánjátok és bánjátok meg bűneiteket, kérjétek a fölséges nagy Ur Istent, az megbocsát mindenkinek, akkor majd áldás lesz munkátokon.

A szentírás is azt mondja: Zörgessetek és ajtó nyittatik nektek.

Amen.